

Rok akademicki:

2018/19

Jednostka prowadząca:

Międzyuczelniany Instytut Muzyki Kościelnej WHiDK

Kierunek:

Muzyka kościelna

Moduł:

moduł II

Poziom:

studia drugiego stopnia (magisterskie uzupełniające), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Śpiew solowy

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot modułowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok II, semestr zimowy

Wymiar:

ćwiczenia: 15 godz.

Punkty ECTS:

ćwiczenia: 2

Forma zaliczenia:

ćwiczenia: egzamin

Prowadzący:

ćwiczenia: dr Marcin Wolak (AM); mgr Ludmiła Staroń;

Koordinator sylabusu:

dr Marcin Wolak (AM)

Sylabus dostępny w ramach:

- [Śpiew solowy](#) [na kierunku:] [moduł II](#) (Mk_mII), studia drugiego stopnia (magisterskie uzupełniające), stacjonarne, II rok, semestr zimowy
 - [prowadzący ćwiczenia:15h/e/2ECTS]: dr Marcin Wolak (AM);
 - [prowadzący ćwiczenia:15h/e/2ECTS]: mgr Ludmiła Staroń;

Wymagania wstępne:

Zaliczony pierwszy rok studiów magisterskich

Cele:

Celem przedmiotu jest podnoszenie kwalifikacji w zakresie posługiwania się głosem w śpiewie i w mowie, w stopniu umożliwiającym podejmowanie przedsięwzięć artystycznych oraz nabycie umiejętności w zakresie nauczania śpiewów związanych z przygotowaniem liturgii.

Treści kształcenia:

T_1 Aria oratoryjna lub operowa bądź artystyczna pieśń religijna/od baroku po wiek XX/.

T_2 Pieśni religijne oraz arie oratoryjno-kantatowe /może to być aria operowa lub pieśń artystyczna stosowna do zaawansowania wokalnego studenta/.

T_3 5 wybranych zróżnicowanych pieśni kościelnych z własnym akompaniamentem

Efekty kształcenia:

Wiedza

Ew_1 W wyniku przeprowadzanych zajęć student:

zna melodie oraz tekst słowny pierwszej zwrotki przynajmniej pięciu pieśni eucharystycznych,

Ew_2 potrafi interpretować przekonująco wykonywane pieśni i utwory.

Ew_3 Potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną w praktyce wykonawczej.

Umiejętności

Eu_1 W wyniku przeprowadzanych zajęć student:

Potrafi wykonać, swobodnie prowadząc, głos partię wokálną z towarzyszeniem fortepianu bądź organów.

Eu_2 Rozwija techniki ćwiczenia w stopniu wystarczającym do utrzymania i poszerzenia zdolności do tworzenia, realizowania i wyrażania własnych koncepcji artystycznych

Kompetencje społeczne

Ek_1 W wyniku przeprowadzanych zajęć student:

jest świadom swoich możliwości wokalnych.

Posiada zdolność krytycznej oceny/również samooceny/

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M_1 Ćwiczenia praktyczne studenta.

M_2 Towarzyszące ćwiczeniom wskazówki i wyjaśnienia wg metody własnej pedagoga.

M_3 Praktyka wykonawcza /pokazy przeprowadzane przez pedagoga/ ew. literatura pomocnicza W. Bregy Elementy techniki wokalne, Kraków 1974.

M_4 Praca własna studenta.

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Prezentacja wybranych utworów wokalnych z akompaniamentem własnym oraz z towarzyszeniem pianisty akompaniatora./Pieśń kościelna i 2 utwory/

Student jest zobowiązany uczestniczyć w co najmniej połowie zajęć w ciągu semestru i zdać egzamin.

Materiał obowiązujący na egzaminie stanowi:

1. Aria bądź artystyczna pieśń religijna XX lub XXI w. (na pamięć)
2. Artystyczna pieśń religijna lub aria oratoryjno-kantatowa z zakresu studiów licencjackich (na pamięć)/dopuszcza się wykonanie utworów o charakterze świeckim a umożliwiających rozwój umiejętności solistycznych/
3. 5 wybranych pieśni kościelnych z własnym akompaniamentem. (pierwsza zwrotka na pamięć).

Lektury podstawowe:

Albumy nutowe z ariami bądź pieśniami na określony rodzaj głosu/wysoki, średni, niski- żeński lub męski- właściwe dla danego studenta/

W. Bregy, Elementy techniki wokalne, Kraków 1974.

B. Tarasiewicz, Mówię i śpiewam świadomie: podręcznik do nauki emisji głosu, Kraków 2006.

A. Szkiełkowska, E. Kazanecka, Emisja głosu - wskazówki metodyczne, Warszawa 2011.

Lektury uzupełniające:

T. Zaleski, Aparat głosotwórczy a technika wokalna, Warszawa 1980.

P. Bojakowski, Kierowanie dźwięku na maskę, Włocławek 1947.

B. Toczyńska, Elementarne ćwiczenia dykcji, Gdańsk 1998.

H. Sobierajska, Uczymy się śpiewać, Warszawa 1972.

M. Kotlarczyk, Podstawy sztuki żywego słowa, Warszawa 1965.

B. Wieczorkiewicz, Sztuka mówienia, Warszawa 1980.

T. Baradin, Chrypka: przyczyny i zapobieganie, Warszawa 1957.

Uwagi: